

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Ladislava Hejtmánka a soudkyň JUDr. Naděždy Treschlové a JUDr. Hany Kadaňové v právní věci žalobce: **M. B.**, zastoupen JUDr. Andreou Vikovou, advokátkou, se sídlem Václavské náměstí 21, Praha 1, proti žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**, se sídlem Masarykova 427/31, Brno, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 25. 11. 2013, č.j. 28103/13/5000-14503-710158,

takto:

- I. Žaloba **se zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

- [1] Žalobce se žalobou podanou u Městského soudu v Praze domáhal přezkoumání a zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 25. 11. 2013, č.j. 28103/13/5000-14503-710158 (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým bylo zamítnuto odvolání žalobce proti exekučnímu příkazu na prodej nemovitostí vydanému Finančním úřadem pro Prahu 1 dne 14. 11. 2007, pod č.j. 335567/07/001941/7878 (dále jen „exekuční příkaz“) k vymožení vykonatelného nedoplatku v částce 2.767.472 Kč, a toto rozhodnutí bylo potvrzeno.
- [2] Žalobce v podané žalobě uvedl, že správce daně před vydáním napadeného rozhodnutí doplnil dokazování, když vycházel mimo jiné z dokazování provedeného pro účely navazujícího řízení po zrušujícím rozsudku Městského soudu v Praze ve věci sp.zn. 8 Ca 372/2008. Namítal, že napadené rozhodnutí bylo vydáno, aniž by byl žalobce seznámen před vydáním rozhodnutí se zjištěnými skutečnostmi a důkazy, které je prokazují, a bylo mu umožněno, aby se k nim ve stanovené lhůtě vyjádřil, popř. navrhl provedení dalších důkazních prostředků. Žalovaný tak dle žalobce porušil ustanovení § 115 odst. 2 a 3 zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „daňový řád“). Tento postup žalovaného mohl mít za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé.
- [3] Žalobce dále namítl, že v řízení nebylo prokázáno, že všechny sporné písemnosti byly žalobci doručeny, když naopak z důkazů vyplynulo, že nebylo doručováno řádným způsobem. Uvedl

také, že mu doposud nebyla doručena rozhodnutí finančního ředitelství o zamítnutí jeho odvolání proti rozhodnutím uvedeným v exekučním příkaz pod položkou 001 – pořadí 1 až 6, ani rozhodnutí správce daně o zastavení odvolacích řízení proti rozhodnutí uvedeným v exekučním příkazu pod položkou 001 – pořadí 10 až 20, ani rozhodnutí správce daně uvedená v exekučním příkazu pod položkou 001 – pořadí 21 až 72, pod položkou 002 – pořadí 1 až 21 a pod položkou 003 – pořadí 1 až 5. Dle žalobce mu doposud nebyly doručeny ani výzvy správce daně podle ustanovení § 48 odst. 5 zákona o správě daní a poplatků k doplnění odvolání proti rozhodnutím uvedeným v exekučním příkazu pod položkou 001 – pořadí 10 až 20.

- [4] Žalobce dále uvedl, že u tvrzených dat doručení 11. 8. 2004, 22. 11. 2004, 26. 11. 2004, 21. 12. 2004, 25. 11. 2004, 17. 2. 2005, 10. 5. 2005, 20. 7. 2005, 23. 8. 2008 a 3. 3. 2006 není vůbec žalovaným v přehledu uvedeno, jakým způsobem byly jednotlivé písemnosti doručovány a ani to není nijak prokázáno. Pokud by tato data měla být datem doručení prostřednictvím České pošty, s.p., žalovaný by tak usuzoval z dodejek. Žalobce v této souvislosti namítl, že podpisy na dodejkách nejsou jeho podpisy a písemnosti doručované těmito dodejkami nepřevzal. Dále uvedl, že žalovaný v rozhodnutí ze dne 21. 7. 2008, které zdejší soud zrušil rozsudkem sp.zn. 8 Ca 372/2008, uvedl datum 8. 9. 2003 jako den doručení rozhodnutí pod položkou 001 – pořadí 1 exekučního příkazu, zatímco v napadeném rozhodnutí žalovaný uvedl den 11. 8. 2014. Uvedl, že rozhodnutí mu nebylo doručeno ani v jednom tomto termínu. Dále k datu doručení 3. 3. 2006 u rozhodnutí uvedených v exekučním příkazu pod položkou 002 – pořadí 1 až 21, pod položkou 003 – pořadí 2 a pod položkou 003 – pořadí 3 až 5, uvedl, že tento den žádnou písemnost nepřevzal, přičemž zároveň žalovaný v prvním rozhodnutí o odvolání ze dne 21. 7. 2008 uváděl, že v tento den správce daně doručoval veřejnou vyhláškou podle ustanovení § 19 zákona č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, v rozhodném znění (dále jen „zákon o správě daní a poplatků“).
- [5] Žalobce namítal, že doručování veřejnou vyhláškou bylo nezákonné, neboť správci daně byl v době doručování všech písemností znám jeho pobyt z dopisu ze dne 31. 10. 2013. Adresa žalobce pro doručování platila až do sdělení nové adresy dopisem ze dne 10. 3. 2006. Uvedl, že se na této adrese (B. C. a.s., N. P. 959/27, P. 1) zdržoval a přebíral poštu. Dále uvedl, že žalovaný si je této nezákonnosti doručování veřejnou vyhláškou vědom, když tento způsob doručení označuje jako nadbytečný, neboť písemnosti byly již dříve doručeny fikcí podle ustanovení § 17 odst. 5 zákona o správě daní a poplatků. Žalobce namítl, že žalovaný tyto písemnosti, které nadbytečně doručoval správce daně veřejnou vyhláškou, v rozhodnutí nekonkretizuje. Ohledně data 3. 3. 2006 žalovaný dále ve vyjádření k žalobě vedené pod sp. zn. 8 Ca 231/2009 uvedl, že k uložení na poštu mělo dojít 23. 11. 2005, což žalobce v replice zpochybnil, neboť veškerá tato rozhodnutí byla dle exekučního příkazu vydána až 8. 12. 2005, tudíž je správce daně nemohl doručovat v listopadu 2005.
- [6] Dále žalobce uváděl, že ne ve všech v žalobě uvedených případech mu byly předány kopie dodejek. Stejně tak neobdržel ani kopie rozhodnutí uvedených pod položkou 001 – pořadí 23 až 43 a pod položkou 001 – pořadí 44. Dále dle žalobce žalovaný v rozhodnutí neuvádí, která rozhodnutí byla předána osobně a která doručena prostřednictvím pošty a která oběma způsoby. Tvrzením, že některé písemnosti byly žalobci pouze předány osobně, pak žalovaný sám zpochybňuje tvrzení, že všechny písemnosti byly žalobci řádně doručeny poštou. Zároveň také není jasné, co žalovaný považuje za doručení osobním předáním. Za toto doručení nelze dle žalobce považovat předání fotokopie rozhodnutí spolu s dodejkou dne 22. 6. 2006 a dne 7. 4. 2006, nadto nepřislušným orgánem. Dále namítl, že v exekučním příkazu je navíc uveden jako jeden z exekučních titulů výkaz nedoplatků pod položkou 001 sestavený ke dni 17. 8. 2005. Tento výkaz byl tedy sestaven před předáním fotokopii žalobce v roce 2006 a navíc obsahuje rozhodnutí 23, 43 a 44, která žalobci nebyla předána nikdy ani ve fotokopiích. Takový výkaz nedoplatků tak dle žalobce nemůže být řádným exekučním titulem. Dále žalobce dodal, že v letech 2004 a 2005 mu nebyly doručeny ani další písemnosti, které mohly mít vliv na

uplatňování jeho práv. Některé z nich mu byly předány v kopiích dne 7. 4. 2006, jiné neobdržel vůbec. Z toho důvodu považoval žalobce napadené rozhodnutí za nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů a pro nepřezkoumatelnost.

- [7] Dále uvedl, že podle ustanovení § 31 odst. 8 písm. a) zákona o správě daní a poplatků a ustanovení § 92 odst. 5 písm. a) daňového řádu prokazuje doručení vlastních písemností správce daně. Správce daně i žalovaný dle názoru žalobce tato ustanovení porušily, když žalovaný nadto porušil ještě ustanovení § 92 odst. 2 a § 8 odst. 1 daňového řádu. Dále se v žalobě žalobce vyjádřil k jednotlivým důkazům, z nichž vycházel žalovaný.
- [8] Ke sdělení České pošty, s.p. ze dne 21. 3. 2006 uvedl, že neodpovídá skutečnosti, neboť mu předmětné zásilky nebyly doručeny, jejich převzetí nestvrdil svým podpisem a číslem průkazu totožnosti. Uvedl, že toto sdělení se navíc týká pouze dvou zásilek údajně doručených dne 17. 2. 2005 a 25. 11. 2005, a pošta dále své sdělení ničím nedoložila. Uvedl, že ze znaleckého posudku soudního znalce PhDr. J. V. ze dne 15. 10. 2008 vyplývá, že podpis na dodejce ze dne 17. 2. 2005 není podpisem žalobce. K druhé dodejce uvedl, že v dané době měl nový průkaz totožnosti, takže číslo občanského průkazu uvedené na dodejce je chybné. K tvrzení žalovaného, že rozhodnutí obsahuje písařskou chybu (namísto 25. 11. 2005 se má jednat o 25. 11. 2004), uvedl, že toto není možné prokázat.
- [9] Ke sdělení České pošty, s.p. ze dne 8. 10. 2008 uvedl, že výzva správce daně k součinnosti se týkala pouze části písemností, jejich doručení je sporné. Ze sdělení dále vyplynulo, že Česká pošta, s.p. nemá žádné doklady k zásilkám z roku 2004 (eviduje doklady pouze po dobu 3 let) a má podklady pouze ohledně dvou zásilek z roku 2005, když předložila kopie doručovacích karet ze dne 17. 2. 2005 a 23. 8. 2005. Opětovně namítl, že žádnou z uvedených zásilek nikdy osobně nepřevzal. Ke kartě ze dne 17. 2. 2015 uvedl, že podpis na dodejce není jeho podpisem, což prokazuje výše uvedený znalecký posudek. Ke kartě ze dne 23. 8. 2005 uvedl, že vzhledem k tomu, že je na ní uvedeno číslo jeho starého občanského průkazu, který v té době již neměl žalobce k dispozici, je zřejmé, že doručovací karty obsahují údaje, které neodpovídají skutečnosti.
- [10] K rozhodnutí o zřízení zástavního práva ze dne 30. 1. 2006 a odvolání žalobce ze dne 24. 2. 2006 proti tomuto rozhodnutí uvedl, že nesouhlasí s tvrzením žalovaného, že nenapadl pravost podpisů na dodejkách vyjma platebních výměrů uvedených na exekučním příkazu pod položkou 001 – pořadí 21, 22 a 45 a že položka 001 – pořadí 1 až 72 byla umístěna na rozhodnutí o zřízení zástavního práva ze dne 30. 1. 2006, proti kterému podal žalobce odvolání, v němž namítal nedoručení pouze 3 rozhodnutí. Poukázal na to, že rozsah odvolání proti rozhodnutí o zřízení zástavního práva je v této věci zcela irrelevantní a nelze ho považovat za důkaz o řádném doručení předmětných písemností. Uvedl, že podal odvolání z důvodu právní jistoty, když byl přesvědčen, že popření doručení, byť některých rozhodnutí musí být dostatečným důvodem pro úspěšnost odvolání. Poukázal také na to, že v době, kdy mu bylo doručeno rozhodnutí finančního ředitelství o zamítnutí jeho odvolání proti rozhodnutí o zřízení zástavního práva, již nebyl vlastníkem předmětných nemovitostí. Uvedl, že nikdy neprohlásil za nesporné či jiným způsobem nepotvrdil, že by mu byla řádně doručena rozhodnutí uvedená v exekučním příkazu. Upozornil na to, že podle dodejky ze dne 17. 2. 2005 mu byla jednou zásilkou doručena rozhodnutí uvedená v exekučním příkazu pod položkou 001 - pořadí 45, pořadí 23 až 43 a pořadí 44. Je tedy zřejmé, že popření doručení rozhodnutí uvedeného pod položkou 001 – pořadí 45 se automaticky týkalo všech těchto rozhodnutí.
- [11] K žádosti žalobce o povolení splátkování částky 2.770.463 Kč ze dne 15. 6. 2007, k níž žalovaný uvedl, že žalobce proti výši nedoplatku nic nenamítl a byl ochoten jej uhradit ve splátkách, žalobce zdůraznil, že v rozhodné době nebyl obeznámen s jednotlivými listinami. Proto vyjádřil v žádosti své podivení nad výší nedoplatku, ovšem nikdy své dluhy neuznal a žádost zaslal správci daně pouze z opatrnosti.

- [12] Ke sdělení České pošty, s.p. doručenému dne 19. 7. 2013, které reagovalo na dotaz správce daně ohledně spolehlivosti její zaměstnankyně paní L. Š., žalobce uvedl, že se o existenci tohoto sdělení dozvěděl až z napadeného rozhodnutí, a informace o jeho obsahu čerpá pouze z textu tohoto rozhodnutí. Namítl, že žalovaný z tohoto důkazy činí závěry, které z něj nevyplývají.
- [13] Ke sdělení Úřadu městské části Praha 1 (datum neuvedeno), žalobce uvedl, že z něj vyplývá, že tento úřad vystavil občanský průkaz č. X dne 2. 6. 2005, žalobce jej převzal dne 27. 6. 2005 a téhož dne byl v systému zrušen pro poškození občanský průkaz č. X, jehož platnost byla ukončena dne 28. 6. 2005. Dle žalobce tak z uvedeného vyplývá, že tento občanský průkaz nemohl dne 23. 8. 2005 ani dne 24. 11. 2005 předložit doručovatelce, jak je uvedeno na doručovací kartě ze dne 23. 8. 2005. Žalobce namítl, že žalovaný tyto důkazy, které svědčí ve prospěch tvrzení žalobce, při svém rozhodnutí zcela nezákonně ignoruje.
- [14] K čestným prohlášením Z. F. ze dne 18. 9. 2008, Z. K. ze dne 2. 10. 2008 a M. B. ze dne 22. 9. 2008, všechna s ověřeným podpisem, žalobce k okolnostem jejich vzniku uvedl, že dne 18. 3. 2008 proběhlo u správce daně ústní jednání, během něhož žalobce zpochybnil doručení písemností na osmi dodejkách doručených na adresu M. B., B. C. a.s., N. P. 959/27, 110 00 P. 1. Uvedl, že v březnu 2006 ukončil pracovní poměr ve firmě B. C. a.s., a proto sdělil správci daně novou doručovací adresu. Dále uvedl, že písemnosti uvedené na osmi dodejkách nepřevzal a ani mu nebyly žádným způsobem doručeny. Z toho důvodu začal osobně shánět jména pracovníků, kteří v roce 2004 a 2005 pracovali jako ochranka kasina, neboť zjistil, že předmětné písemnosti nebyly doručeny ani na recepci. Tyto osoby pak žalobce navrhl předvolat jako svědky k prokázání toho, že paní L. Š. řádně nedoručovala písemnosti určené do vlastních rukou. Dále žalobce popsal správný způsob doručování písemností určených do vlastních rukou žalobce v B. C. Správce daně však výsledek těchto osob neprovedl. Z toho důvodu žalobce opatřil čestná prohlášení těchto osob, v nichž popsaly způsob doručování paní Š. M. B. a Z. K. v čestných prohlášeních mimo jiné uvedli, že se podepisovali místo žalobce na doklady předložené doručovatelkou. Tato čestná prohlášení žalobce předložil jako důkazy k žalobám vedeným u zdejšího soudu pod sp.zn. 8 Ca 372/2008 a 8 Ca 231/2009.
- [15] Ke svědeckým výpovědím žalobce uvedl, že proběhly až v srpnu 2013 po zrušení rozhodnutí žalovaného v řízení vedeném pod sp.zn. 8 Ca 372/2008, přestože žalobce tyto výsledky navrhl již dne 18. 3. 2008. Žalobce namítl, že žalovaný překročil rámec povolené volné úvahy, interpretoval obsah výpovědí účelově a zkresleně. Dále pak uplatnil námitky k jednotlivým svědeckým výpovědím a jejich hodnocení žalovaným.
- [16] U svědecké výpovědi pana J. V. žalobce uvedl, že svědek si s odstupem let na podrobnosti doručování nevzpomínal a dále že jeho výpověď se týkala doručování v kasinu v roce 2011. Dále uvedl, že způsob doručování popsaný v čestných prohlášeních pan V. nevyloučil a připustil, že na dodejce ze dne 26. 11. 2004 může být podpis pana K.
- [17] Ke svědecké výpovědi pana Z. F., kterou žalovaný shledal rozpornou s jeho čestným prohlášením z roku 2008, žalobce uvedl, že takto žalovaný učinil zcela nedůvodně, neboť pan F. v čestném prohlášení neuváděl, že by za žalobce podepisoval doručenky či dodací karty. Dle žalobce je naopak možné, že doručenky za něj podepisovala sama paní Š., což vyplývá i ze skutečnosti, že na kartě ze dne 23. 8. 2005 bylo uvedeno číslo starého občanského průkazu, které bylo paní Š. známo z minulosti. K odlišnosti mezi výpovědí a čestným prohlášením pana F. žalobce uvedl, že svědek výslovně uvedl, že text čestného prohlášení z roku 2008 je podle něj a že jeho obsah souhlasí se skutečností, a že je dále třeba vzít v úvahu, že mezi těmito úkony uplynulo 5 let. Pan F. správnost svého prohlášení potvrdil. Dále uvedl, že i kdyby svědek některý neoprávněně převzatý dopis za žalobce skutečně nechal či poslal na recepci, neznamená to, že byly takové písemnosti žalobci řádně doručeny do vlastních rukou. Závěrem k této výpovědi žalobce uvedl, že z ní a čestného prohlášení jasně vyplynulo, že doručovatelka nedoručovala žalobci řádně a předávala počtu určenou žalobci neoprávněným osobám.

- [18] K výpovědi pana M. B. žalobce uvedl, že i tuto žalovaný v rozhodnutí účelově zkreslil v neprospěch žalobce. Namítl, že tento svědek při své výpovědi potvrdil ještě před tím, než mu bylo předloženo jeho čestné prohlášení, že ochranka a obsluha automatů přebírala písemnosti a případně poštovní doklady podepisovala. Dále uvedl, že svědek potvrdil správnost svého čestného prohlášení, přičemž je pochopitelné, že si s odstupem let na některé podrobnosti již nevzpomínal. Uvedl, že z výpovědi svědka jasně vyplývá, že on i další členové ochranky přebírali poštu adresovanou žalobci a podepisovali za žalobce doručovatelce příslušné doklady. Dál svědek ani nevyloučil, že některý z podpisů na dodejce patří jemu.
- [19] K neprovedení výslechu pana Z. K. a k jeho e-mailovém sdělení, že si po téměř deseti let již nic z okolností doručování pošty B. C. a.s. nepamatuje, žalobce uvedl, že nesouhlasí s žalovaným, který čestné prohlášení pana K. zcela ignoruje. Zdůraznil, že sám správce daně výslech tohoto svědka zmařil dne 12. 9. 2008 a že panu K. bylo v době výslechu 72 let.
- [20] K výpovědi paní L. Š. žalobce namítl, že se jedná o doručovatelku, která doručovala nezákonným způsobem předmětné písemnosti, a proto ji nelze považovat za nestranného svědka. Uvedl, z její výpovědi vyplývá, že poštu určenou do vlastních rukou v kasinu nikdo nechtěl přebírat, nedokázala vysvětlit, proč je na doručovací kartě ze dne 23. 8. 2005 uvedeno číslo starého občanského průkazu žalobce, ani proč se podpisy na dodejkách liší. Rovněž zmínila, že poštu předala pracovníku kasina, který ji odnesl do prvního patra a vrátil se s podpisem a číslem občanky. Uvedl, že z její výpovědi rozhodně nevyplyvá, že doporučený dopis byl předán žalobci. Rovněž uvedl, že žalovaný nijak nezohlednil nesrovnalosti ve výpovědi svědkyně.
- [21] Závěrem ke svědeckým výpovědím žalobce uvedl, že žalovaný na základě svědeckých výpovědí dospěl k nesprávnému závěru, že písemnosti nebyly přebírány tak, jak tvrdí žalobce. Všichni svědci se v podstatných okolnostech shodli, všichni potvrdili, včetně paní Š., že zaměstnanci se u žalobce střídali a dodejky mohly podepsat i jiné osoby, než vyslechnutí svědci. Správce daně nadto svědkům při výslechu nepředložil všechny dodejky. Uvedl, že žalovaný sice argumentoval tak, že žádný ze svědků při přebírání písemností neměl k dispozici občanský průkaz žalobce, ani razítko společnosti B. – C., a.s., ovšem tato okolnost je dle žalobce zcela irelevantní pro doručování jeho osobě. Uvedl, že číslo občanského průkazu je uvedeno pouze na dvou doručovacích kartách ze dne 17. 2. 2005 a 23. 8. 2005, přičemž dne 23. 8. 2005 již žalobce neměl u sebe starý občanský průkaz a sama doručovatelka potvrdila, že předala písemnosti, aniž by jí byl předložen občanský průkaz.
- [22] Ke znaleckému posudku ze dne 15. 10. 2008 od soudního znalce PhDr. J. V. žalobce uvedl, že tento posudek beze všech pochybností potvrdil, že podpis na dodejce ze dne 17. 2. 2005 nepatří žalobci. Namítl, že žalovaný přesto na základě pouhé domněnky uzavřel, že tento posudek není průkazný a že nedokazuje, že se nejedná o podpis žalobce. Tento názor však žalovaný vyslovil, aniž by provedl odborné přezkoumání tohoto posudku. V této souvislosti tak žalobce namítl, že žalovaný ani správce daně nikdy neprovedli žádný důkaz, z něhož by vyplynulo, že tento podpis či podpisy na dalších dodejkách jsou pravými podpisy žalobce.
- [23] Dále žalobce v žalobě uvedl, že žalovaný v průběhu odvolacího řízení neprovedl žádný další důkaz, zejména dodejkami, a v napadeném rozhodnutí výslovně neuvedl, že svůj závěr o doručení žalobci opírá právě o dodejky. Dále uvedl, že dodejky neměly v letech 2004, 2005 a 2006 charakter veřejné listiny a pokud žalobce popřel jejich převzetí a pravost, tak žalovaný nemohl bez dalšího na jejich základě dokládat doručení písemností. Uvedl, že i laikovi musí být zřejmé, že se podpisy na těchto dodejkách navzájem liší a není možné, aby patřily stejné osobě. Žalobce zároveň poukázal na to, že tyto podpisy neodpovídají podpisům žalobce uvedeným např. na odvolání proti exekučnímu příkazu. K dodejce s datem převzetí dne 11. 8. 2004, žalobce namítl, že neobsahuje správnou adresu pro doručování a v daňovém spise není založen její originál. K dodejce, kterou mělo být doručeno rozhodnutí žalovaného o odvolání proti

rozhodnutím uvedeným v exekučním příkazu pod položkou 001 – pořadí 2 a 3, žalobce namítl, že rovněž neobsahuje správnou adresu pro doručování a datum doručení je nečitelné.

- [24] Dále žalobce namítl, že nesouhlasí se závěrem žalovaného, že ačkoliv se nepodařilo odstranit všechny nesrovnalosti, bylo prokázáno zejména na základě svědeckých výpovědí, že k doručování docházelo řádným způsobem. Namítl, že žalovaný při hodnocení důkazů porušil ustanovení § 8 odst. 1 daňového řádu, když většinu z důkazů ignoroval a nezohlednil, že svědecké výpovědi prokázaly pravý opak, tj. že nebylo doručováno řádně. Žalovaný dle názoru žalobce rovněž nespecifikoval, jaké „veškeré nesrovnalosti“ se nepodařilo odstranit, kromě uvedené čísla starého občanského průkazu na doručence ze dne 23. 8. 2005. V této části je tak napadené rozhodnutí zcela neurčité, nesrozumitelné, a z toho důvodu nepřezkoumatelné. K argumentu ohledně časové prodlevy, které se žalovaný dovolával, pak žalobce namítl, že tuto nezpůsobil on sám, ale žalovaný.
- [25] Žalobce dále opětovně namítl, že žalovaný porušil ustanovení § 115 odst. 2 daňového řádu a neumožnil žalobci vyjádřit se k důkazům již během odvolacího řízení a navrhnout další důkazní prostředky. Z toho důvodu navrhl, aby v průběhu soudního řízení byl proveden důkaz znaleckým posudkem pro posouzení pravosti podpisu žalobce na dodejkách ze dne 11. 8. 2004, 26. 11. 2004, 21. 12. 2004, 25. 11. 2004, 17. 2. 2005, 10. 5. 2005, 20. 7. 2005 a 23. 8. 2005, a dále výslech pana K.
- [26] Žalobce dále shrnul, že z důvodu nedoručení písemností nebyla pravomocně ukončena daňová řízení, kterých se týkají nedoplatky uvedené v exekučním příkazu, a proto došlo k uplynutí lhůty pro vyměření či doměření daně stanovené v ustanovení § 47 zákona o správě daní a poplatků. Jelikož se v tomto případě jedná o lhůtu prekluzivní, tak správce daně a žalovaný byli povinni k zániku práva přihlédnout z úřední povinnosti.
- [27] Dále uvedl, že tímto postupem žalovaný porušil také ustanovení § 73 zákona o správě daní a poplatků, neboť exekuční příkaz směřuje k vymožení nedoplatků v něm uvedených, které nejsou vykonatelné.
- [28] Žalobce dále k argumentu žalovaného, že v důsledku provedení zajišťovacích a exekučních úkonů nebylo promlčeno právo vymáhat daňové nedoplatky, neboť tyto nedoplatky byly splatné od října 2003 do července 2007, uvedl, že dle žalobce tyto nedoplatky vůbec nenabývaly právní moci. U rozhodnutí pod položkou 004 – pořadí 2 až 25 namítl, že se jedná o platební výměry na daňové penále, ovšem vzhledem k tomu, že jde o příslušenství nedoplatků, které byly v té době prekludovány podle ustanovení § 47 zákona o správě daní a poplatků, tak se prekluze týká i těchto nedoplatků na penále.
- [29] Dále namítl, že žalovaný svým postupem porušil také základní zásady daňového řízení.
- [30] Z uvedených důvodů žalobce navrhl, aby soud zrušil jednak žalobou napadené rozhodnutí, jednak exekuční příkaz.
- [31] Žalovaný v písemném vyjádření k podané žalobě navrhl její zamítnutí. Uvedl, že nevydal v rámci doplnění dokazování speciální písemnosti, v níž by žalobce seznámil s provedenými důkazy, nicméně zároveň žalovaný odmítl, že by mu tyto písemnosti nebyly známy z průběhu řízení. Žalobce se zúčastnil výslechu svědků, z odpovědi České pošty, s.p. nevzešly vzhledem k časové prodlevě nové informace, během výslechu paní Š. byl žalobce seznámen s tím, že má správce daně ověřeno na základě sdělení Úřadu městské části Praha 1, že na jedné z doručovacích karet je uvedeno číslo starého občanského průkazu. Znalecký posudek a čestná prohlášení předložil soudu sám žalobce a správce daně si ze soudního spisu pouze opatřil fotokopie. Z toho důvodu žalovaný uvedl, že neporušil ustanovení § 115 daňového řádu, když žalobce prokazatelně věděl o všech úkonech žalovaného.

- [32] K námitkám proti doručování žalovaný uvedl, že sdělil způsob doručení předmětných písemností, když u jednotlivých položek je pak uvedeno, že při osobním převzetí kopie rozhodnutí převzal žalobce i kopii dodejky, z čehož vyplývá, že tato rozhodnutí byla doručena prostřednictvím provozovatele poštovních služeb. K položce 001 – pořadí 1 uvedl, že dne 8. 9. 2003 byl žalobci doručen platební výměr a dne 11. 8. 2004 pak zamítavé rozhodnutí o odvolání proti tomuto výměru. K datu doručení 3. 3. 2006 uvedl, že se vztahuje k písemnostem u položky 022 – pořadí 1 až 21, položky 003 – pořadí 2 až 5. Tyto písemnosti byly doručeny poštou dne 9. 1. 2006, což vyplývá z vrácené obálky, přičemž pouze z důvodu právní jistoty žalovaný doručil tuto písemnost veřejnou vyhláškou dne 3. 3. 2006. K doručování veřejnou vyhláškou žalovaný obecně zopakoval, že se jednalo o nadbytečný úkon, který nemohl způsobit nezákonnost napadeného rozhodnutí. Ve všech případech správce daně prvotně doručoval rozhodnutí prostřednictvím České pošty, s.p., proto nepokládal za nezbytné tuto skutečnost uvádět u každé položky jednotlivě.
- [33] K předání kopií dodejek žalovaný uvedl, že rozhodnutí pod položkou 001 – pořadí 47 až 72 byla doručována společně s písemností č.j. 174435/05/001911/8126 (výzva podle ustanovení § 73 zákona o správě daní a poplatků), jejíž kopie včetně dodejky byla žalobci předána dne 7. 4. 2006, což žalobce stvrdil svým podpisem. U rozhodnutí pod položkou 002 – pořadí 1 až 21 a položkou 003 – pořadí 2 až 5 uvedl, že z předávacího protokolu převzetí dodejek sice nevyplyvá, ale tyto písemnosti byly doručeny společně s písemností č.j. 279162/05/001911/8126, jejíž doručení žalobce nespornuje (sdělení o použití nadměrného odpočtu DPH na úhradu nedoplatku). U písemností pod položkou 001 – pořadí 23 až 44 žalovaný uvedl, že netvrdí, že by žalobci předal jejich kopie, ovšem to nic nemění na skutečnosti, že tyto písemnosti byly žalobci doručeny poštou.
- [34] K použití spojky „nebo“ žalovaný uvedl, že u písemností, které žalobce převzal osobně, je tato skutečnost zmíněna. Konkrétně se jedná o položku 001 – pořadí 10 až 20. Zbýlá rozhodnutí byla žalobci doručena poštou. Uvedl, že souhrnným uvedením způsobu doručení předmětných rozhodnutí nedošlo z jeho strany k pochybení, když odlišný způsob doručení byl u konkrétních písemností výslovně uveden. Tato skutečnost tak nemůže dle jeho názoru způsobit nepřezkoumatelnost a nesrozumitelnost napadeného rozhodnutí. Uvedl, že za osobní převzetí považuje skutečnost, kdy se žalobce osobně dostavil ke správci daně, písemnost převzal a převzetí stvrdil svým podpisem. Osobní převzetí je stvrzeno na dodejce, jelikož písemnost byla nachystána k odeslání. K předání kopií rozhodnutí uvedl, že nejpozději tímto datem byl žalobce prokazatelně seznámen s jejich obsahem, přičemž tuto skutečnost žalovaný nepovažoval za úkon doručení. Uvedl, že trvá na tom, že všechny písemnosti byly žalobci doručeny, a neshledal proto nedostatky ani ve výkazu nedoplatků, který považuje za řádný exekuční titul.
- [35] Uvedl, že má za to, že bylo prokázáno doručení všech písemností, přičemž při hodnocení důkazů postupoval v souladu s platnou právní úpravou.
- [36] U sdělení České pošty, s.p. ze dne 21. 3. 2006 žalovaný připustil, že jeho přílohou nebyly opisy doručovacích karet, ovšem toto sdělení není třeba dle názoru žalovaného zpochybňovat, neboť Česká pošta, s.p. nemá důvod jakkoliv spolupracovat s žalovaným proti žalobci. Ke znaleckému posudku žalovaný uvedl, že trvá na tom, že jeho závěr je nejednoznačný, neboť znalec měl k dispozici pouze dva žalobcovy podpisy. U sporného data (25. 11. 2005 versus 25. 11. 2004) je dle žalovaného nepravděpodobné, že by se pracovnice České pošty spletla, neboť citované písemnosti byly ve výzvě identifikovány čísly jednacími, která jsou jedinečná, a k výzvě byly přiloženy kopie příslušných dodejek.
- [37] Dále uvedl, že ačkoliv leží důkazní břemeno ohledně doručení na straně správce daně, žalovaný toto břemeno unesl, neboť předložil řádně vyplněné doručenky. Pokud žalobce tuto skutečnost činí spornou, je na něm, aby ji přesvědčivým způsobem zpochybnil a svá tvrzení prokázal. Pouhé konstatování, že se nejedná o podpis žalobce, dle názoru žalovaného není dostačující. Rovněž je

dle žalovaného podstatné, že až na jednu nesrovnalost ohledně čísla občanského průkazu, je na dodejce uvedeno vždy správné číslo občanského průkazu. Pokud tak žalobce tvrdí, že písemnosti za něj přebíral někdo jiný, nevysvětlil, jak je možné, že měl u sebe žalobcův občanský průkaz.

- [38] Ke sdělení České pošty, s.p. ze dne 8. 10. 2008 žalovaný uvedl, že se týká pouze osmi písemností, jejichž doručení žalobce popíral při ústním jednání dne 18. 3. 2008. Správce daně své důkazní břemeno unesl, neboť u všech těchto písemností má vyplněnou dodejku, případně údaj o osobním převzetí. K otázce pravosti podpisu na kartě ze dne 17. 2. 2005 se žalovaný vyjádřil již dříve, a proto na své vyjádření odkázal. Uvedl, že i laickým porovnáním všech žalobcových podpisů, které má žalovaný k dispozici, je zřejmé, že se od sebe liší, přičemž sám žalobce pak uznal, že záměrně používá různé podpisy. Nemožnost prošetřit veškeré nesrovnalosti není dle žalovaného účelová argumentace, ale objektivní skutečnost, ke které žalobce z významné části přispěl, neboť údajné nedoručení písemností namítal až s dvouletou prodlevou. Žalovaný uvedl, že netvrdí, že argumentace rozhodnutím o zřízení zástavního práva ze dne 30. 1. 2006 a rozsahu odvolání proti němu je rozhodující z hlediska doručení písemností, ovšem tato skutečnost pouze dokresluje celou situaci. Kdyby totiž žalobce neznal zbylá odvoláním nenapadená rozhodnutí, zmínil by tuto skutečnost v odvolání a nespecifikoval by pouze některá z rozhodnutí.
- [39] K žádosti o splátkování žalovaný uvedl, že ji považuje za účelový argument, neboť není zřejmé, jak může žalobce tvrdit, že více než rok po převzetí kopií rozhodnutí nebyl seznámen s jejich obsahem a žádost podal pouze z taktických důvodů. Ze sdělení České pošty, s.p. ze dne 19. 7. 2013 dle žalovaného nelze vyvodit žádný negativní závěr ohledně práce poštovní doručovatelky, stejně tak je nepravděpodobné, že by si doručovatelka pamatovala číslo starého občanského průkazu žalobce a vzhledem k časovému odstupu tuto skutečnost již není možné prošetřit. Uvedl, že žádný ze svědků dále beze zbytku nepotvrdil, že by doručování probíhalo způsobem popsáním v čestných prohlášeních. Svědkové dále shodně uvedli, že žádný z nich neměl k dispozici občanský průkaz žalobce. Až na jednu výjimku uvedli, že za žalobce nikdy nic nepodepisovali. Svědek pan F. nadto žalobce informoval, že za něj přebírá poštu určenou do vlastních rukou a žalobce tuto skutečnost nijak neřešil. Z toho důvodu žalovaný proto čestným prohlášením nepřikládal přílišnou váhu.
- [40] Ke svědectví pana J. V. žalovaný zdůraznil, že tento svědek vypovídal váhavě a na základě opakovaných otázek žalobce uvedl, že osobně za žalobce nic nepodepsal, svůj dopis na doručence neidentifikoval a neměl k dispozici žalobcův občanský průkaz. Pan Z. F. sice vypověděl, že o nesprávném postupu při doručování informoval své kolegy i paní Š., ovšem zároveň uvedl, že o této skutečnosti neinformoval Českou poštu, a dle paní Š. si na její práci nikdo nestěžoval. Ostatní svědci nepotvrdili, že by je pan F. upozornil na nesprávný postup doručovatelky. Svědek F. si dále protiřečí ohledně přebírání pošty určené do vlastních rukou. Žádný ze svědků rovněž nevypověděl, že karty podepisovala sama doručovatelka nebo někdo jiný na její pokyn. Pan M. B. sice uvedl, že poštu podepisoval i přebíral, ovšem zároveň opakovaně tvrdil, že ho o to žalobce požádal, když svoje tvrzení zmínil až na dotaz žalobce. Žalovaný uvedl, že v jeho výpovědi jsou dále nesrovnalosti a nevyplývá z ní, že by ho doručovatelka instruovala k podpisu za žalobce. Pan K. pak pouze uvedl, že si nic nepamatuje, a proto jeho čestné prohlášení nebylo žalovaným potvrzeno. Žalobce, resp. jeho pověřený zástupce při soupisu protokolu netrval na provedení výslechu tohoto svědka.
- [41] K výpovědi paní L. Š. žalovaný upozornil na to, že žalobce nesrovnalosti ve výpovědích předchozích svědků omlouval časovým odstupem, v tomto případě však činí opak. Svědkyně je nadto již sedm let v důchodu a doručovala pro celou ulici N. P., kde sídlí nespočet právnických osob a možnost záměny s jiným subjektem je velká. Žalovaný uvedl, že na základě této výpovědi nepokládá za prokázané, že sporné písemnosti nebyly doručeny správně. K opakované argumentaci žalobce nesprávným číslem občanského průkazu, uvedl, že žalobce zároveň nevysvětlil, jak takto citlivý osobní údaj mohla znát třetí osoba. Dle názoru žalovaného je

nepravděpodobné, aby si doručovatelka předem vyhledala číslo občanského průkazu, když dle svého tvrzení denně doručovala na 400 poštovních zásilek určených do vlastních rukou.

- [42] Žalovaný dále zdůraznil, že své důkazní břemeno unesl, neboť má na všechny písemnosti řádně vyplněné dodejky. Zároveň odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 11. 2007, č.j. 1 Afs 7/2007-169, podle něhož je na daňovém subjektu, aby prokázal své pochybnosti stran doručení. Dle žalovaného žalobce své pochybnosti neprokázal. Podpisy na dodejkách se sice liší, ovšem stejně tak se liší i podpisy, které žalobce ve styku se správcem daně používal. Žalovaný tak s odstupem času již není schopen spolehlivě zjistit, jak se nesprávné číslo občanského průkazu objevilo na jedné z doručovacích karet, ovšem na vzniku této časové prodlevy se podílel rovněž žalobce. Žalovaný uvedl, že je přesvědčen, že výslech pana K. by nevedl k prokázání sporného doručování, neboť ani on by si pravděpodobně s odstupem času nedokázal tyto podrobnosti vybavit.
- [43] Žalovaný tak shrnul, že žalobci byly předmětné písemnosti doručeny v souladu se zákonem a že při svém následném postupu nijak nepochybil, když vydal exekuční příkaz na základě zákonného exekučního titulu. Uvedl, že rovněž postupoval v souladu se všemi zásadami daňového řízení.
- [44] Žalobce podal dne 23. 1. 2018 k vyjádření žalovaného repliku, ve které uvedl, že žalovaný ve svém vyjádření fakticky přiznal, že porušil ustanovení § 115 daňového řádu, a zopakoval, že se zúčastnil pouze výslechů svědků a o ostatních úkonech správce daně nebyl vyrozuměn. Během svědecké výpovědi paní Š. nezmínil sdělení Úřadu městské části Praha 1 z roku 2013 a České pošty, s.p., o níž se dozvěděl až z napadeného rozhodnutí. Žalovaný sice uvedl, že na základě daných důkazních materiálů nedospěl k jinému závěru, než který zastával před jejich provedením, ovšem vzhledem k tomu, že se jednalo o závěr nepříznivý pro žalobce, toto tvrzení pouze potvrzuje porušení příslušných procesních předpisů.
- [45] Žalobce dále k doručení jednotlivých písemností zopakoval, že napadené rozhodnutí obsahuje nepřesnosti ohledně převzetí kopií jednotlivých rozhodnutí a dodejek. Tvrzení žalovaného ve vyjádření k žalobě týkající se doručení rozhodnutí veřejnou vyhláškou jsou zmatená a ve vzájemném rozporu. Žalobce rovněž nikdy výslovně netvrdil, že obdržel písemnost č.j. 279162/05/001911/8126. Žalovaný poprvé až ve vyjádření specifikoval, která rozhodnutí měla být doručena veřejnou vyhláškou. Dále nevzal v potaz, že při vyhotovení znaleckého posudku znalec vycházel mj. ze zkoušky písma žalobce z roku 2008. Žalovaný sice ve vyjádření k žalobě namítal, že není pravděpodobné, že by osoba odlišná od žalobce znala číslo jeho občanského průkazu, ovšem v prostorách společnosti B. – C., a.s. se prováděla povinná identifikace osob dle zákona č. 202/1990 Sb., o loteriích a jiných podobných hrách, v nichž bylo zaneseno i žalobcovo jméno a jeho osobní údaje. Ve správním spise není založen originál dodejky Finančního ředitelství pro hlavní město Prahu se dnem převzetí 11. 8. 2004, neboť tato dodejka nebyla v originále předložena již v řízeních vedených zdejším soudem pod sp. zn. 8 Ca 372/2008 a sp. zn. 8 Ca 231/2009. K námitce, že podpis na dodejce ze dne 11. 8. 2004 není jeho, žalobce uvedl, že zjistil, že dne 11. 8. 2004 byl na dovolení v zahraničí (v N.), když dále žalobce popsal průběh této dovolené, z čehož dovodil, že dne 11. 8. 2004 nemohl převzít zásilku od doručovatelky paní L. Š. Zároveň žalobce navrhl, aby soud provedl jako důkaz výslechem osob, které byly s žalobcem na této společné dovolené.
- [46] Při ústním jednání před soudem konaném dne 25. 1. 2018 žalobce setrval na svých argumentech. Žalobce při ústním jednání předložil fotografie, ze kterých mělo vyplývat, že žalobce byl ve dne 11. 8. 2004 na zahraniční dovolené. Tyto fotografie následně soud provedl jako důkaz. Žalovaný při ústním jednání odkázal na své písemné vyjádření k podané žalobě.
- [47] Z obsahu spisového materiálu předloženého žalovaným správním orgánem vyplynuly následující, pro rozhodnutí ve věci samé, podstatné skutečnosti:

- [48] Finanční úřad pro Prahu 1 (správce daně) vydal dne 14. 11. 2017, pod č.j. 335567/07/001941/7878, exekuční příkaz podle ustanovení § 73 odst. 6 písm. d) a § 73 odst. 7 zákona o správě daní a poplatků, kterým nařídil daňovou exekuci na prodej nemovitosti k vymožení daňového nedoplatku žalobce ve výši 2.767.472 Kč.
- [49] Proti exekučnímu příkazu podal žalobce dne 19. 12. 2007 odvolání, ve kterém namítal, že exekuční příkaz je nesprávný a nezákonný, neboť daňová řízení, kterých se týkají nedoplatky uvedené v exekučním příkazu, ještě nebyla pravomocně ukončena a v souladu s ustanovením § 47 zákona o správě daní a poplatků došlo k promlčení lhůt pro pravomocné vyměření či doměření daně. S ohledem na skutečnost, že příslušenství daně sleduje její osud, týká se promlčení i výměrů na penále. V odvolání dále mimo jiné uvedl, že neukončení daňových řízení bylo způsobeno chybou správce daně při doručování písemností (platebních výměrů, rozhodnutí o odvolání a dalších podobných rozhodnutí vydaných v rámci konkrétních daňových řízení), které nebyly žalobci doručeny, neboť písemnosti přebíral zřejmě někdo z pracovníků ostrahy a recepce pracujících pro společnost B. C. a.s. Žalobce proto navrhoval exekuční příkaz zrušit.
- [50] Rozhodnutím Finančního ředitelství pro hlavní město Prahu ze dne 21. 7. 2008, č.j. 11132/08-1500-105418, bylo odvolání žalobce zamítnuto. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce dne 16. 10. 2008 žalobu k Městskému soudu v Praze. Rozsudkem ze dne 19. 6. 2012, č.j. 8 Ca 372/2008-57 bylo rozhodnutí Finančního ředitelství pro hlavní město Prahu zrušeno pro nepřezkoumatelnost, jelikož v rozhodnutí chybělo odůvodnění závěru, že všechny písemnosti uvedené ve výrokové části exekučního příkazu byly řádně doručeny. Zdejší soud v odůvodnění dále shledal, že nebyl náležitě zjištěn skutkový stav, tento skutkový stav nemá oporu ve spise a vyžaduje další doplnění. Z toho důvodu byly v rámci doplnění dokazování správcem daně provedeny úkony, jejichž přehled je uveden na straně 3 a 4 žalobou napadeného rozhodnutí.
- [51] Rozhodnutím ze dne 25. 11. 2013, č.j. 28103/13/5000-14503-710158, bylo odvolání žalobce žalovaným zamítnuto a napadený exekuční příkaz byl potvrzen.
- [52] V odůvodnění tohoto rozhodnutí žalovaný nejprve zopakoval průběh správní řízení, včetně popisu procesních úkonů v rámci doplnění dokazování, a dále k jednotlivým položkám exekučního příkazu uvedl, jakým způsobem a kdy byly žalobci doručeny. Shrnuje, že všechny písemnosti byly žalobci doručeny, a to prostřednictvím České pošty, s.p. nebo předány osobně v souladu s ustanovením § 17 zákona o správě daní a poplatků. K doručování prostřednictvím veřejné vyhlášky uvedl, že se jednalo o nadbytečný úkon. Uvedl, že k prokázání doručení některých písemností byla vyzvána k součinnosti Česká pošta, s.p., a to výzvami ze dne 8. 3. 2006 a 24. 9. 2008. Dále uvedl, že většina písemností byla žalobci na základě jeho žádosti poskytnuta ve fotokopiích, a to včetně kopií dodejek. Žalobce si je u správce daně osobně převzal dne 22. 2. 2006 a 7. 4. 2006, a byl tak nejpozději tímto dnem seznámen s jejich obsahem, tj. cca rok a půl před vydáním exekučního příkazu. V tomto mezidobí žalobce nikdy nenapadl pravost podpisů na dodejkách. Uvedl, že položka 001 – pořadí 1 až 72 byla rovněž umístěna na rozhodnutí o zřízení zástavního práva ze dne 30. 1. 2006, č.j. 23541/06/001941/7878, proti němuž podal žalobce odvolání, avšak namítal v něm pouze nedoručení tří rozhodnutí, zatímco o dva roky později napadl nedoručení 69 rozhodnutí pod položkou 001, a to přestože se jedná o shodná rozhodnutí. Dále uvedl, že z žalobcovy žádosti o povolení splátkování vyplynulo, že žalobce byl výši nedoplatku překvapen, nicméně proti ní nic nenamítal a byl ochoten ji uhradit ve splátkách.
- [53] K provedení dokazování žalovaný uvedl, že na práci doručovatelky paní L. Š. nebyly žádné stížnosti. K čestným prohlášením uvedl, že text všech tří prohlášení je v části popisující přebírání písemností doručovaných Českou poštou, s.p. shodný. Uvedl, že svědek pan J. V. nepotvrdil tvrzení ohledně způsobu doručování z čestného prohlášení, které on sám nepodepsal, ale jeho text mu byl dán k přečtení v průběhu výpovědi. K podpisům na doručenkách a doručovací karty svědek uvedl, že je nikdy nepodepisoval a žádný svůj předložený podpis jako svůj neidentifikoval, čímž nepotvrdil tvrzení žalobce. Dále žalovaný uvedl, že výpověď svědka pana Z. F. se rozchází

s obsahem čestného prohlášení, a to zejména v tvrzení ohledně podepisování doručenek a doručovacích karet a dále ohledně nakládání s došlou poštou žalobce, kdy v prohlášení uvedl, že tuto nechával u sebe a časem, když se nahromadila, se shrnula do krabice a už nevěděl, co se s ní stalo, zatímco správci daně vypověděl, že veškerou poštu včetně letáků ihned posílal na recepci. Ke svědkovi panu M. B. žalovaný uvedl, že ani tento svědek nepotvrdil zcela průběh přebírání písemností z čestného prohlášení. Uvedl, že se tento svědek rozchází v oblasti informování doručovatelky o nesprávnosti jejího postupu, ohledně místa uložení převzatých písemností, když nadto vypověděl, že jej žalobce o přebírání požádal. Dále tento svědek neidentifikoval žádný podpis na doručence jako svůj. K výpovědi svědka pana Z. K. žalovaný uvedl, že se tento svědek nedostavil, pouze písemně sdělil, že si k dané věci nic nepamatuje. Z toho důvodu nemohl žalovaný text čestného prohlášení potvrdit ani vyvrátit. K výpovědi paní L. Š. žalovaný uvedl, že ani její výpověď nepotvrdila průběh přebírání písemností tak, jak jej předkládá žalobce. K informaci ohledně toho, že doručovací kartu i dodejku odnesl někdo k podpisu a zpět donesl podepsané, žalovaný uvedl, že vzhledem k ostatním vypovězeným informacím (svědkyně odmítla, že by písemnost předala někomu jinému, popsala organizaci doručování v Banco Casino a.s., na její práci nebyly nikdy stížnosti, jména si už nepamatuje) a vzhledem k informacím od některých svědků, že za žalobce nic nepodepisovali, tak nepovažuje tuto informaci za průkaznou v souvislosti s chybami v doručování písemností žalobci. Žalovaný tak shrnul, že má na základě svědeckých výpovědí za prokázané, že k přebírání písemností nedocházelo žalobcem tvrzeným způsobem, když nadto žalobcem navržené svědkové shodně uvedli, že neměli k dispozici jeho občanský průkaz ani razítko společnosti B. C. a.s.

- [54] Ke znaleckému posudku žalovaný uvedl, že má k dispozici mnohem více verzí podpisů žalobce, a to na písemnostech, které prokazatelně sám žalobce podepsal. Uvedl, že podpisy jsou odlišné na příznácních k dani z přidané hodnoty zaslaných samotným žalobcem, na dodejkách, jejichž pravost žalobce nenapadl, na některých protokolech, přičemž jednání se žalobce osobně zúčastnil, na písemnostech, které sám správci daně zaslal. Tyto rozdílné podpisy žalobce užíval i na svých soukromých písemnostech, které správci daně předložil (např. smlouva o úvěru ze dne 7. 3. 2003, smlouva o dílo ze dne 1. 9. 2007 atd.). Z toho důvodu dospěl žalovaný k závěru, že znalecký posudek není průkazný a nedokazuje bez dalšího, že se nejedná o podpis žalobce.
- [55] Závěrem odůvodnění žalovaný uvedl, že postupoval v souladu s ustanovením § 8 odst. 1 daňového řádu. Uvedl, že ačkoliv se provedeným dokazováním nepodařilo odstranit veškeré nesrovnalosti, zejména týkající se podpisu na doručence ze dne 23. 8. 2005, má za prokázané, že k doručování písemností docházelo řádným způsobem. Uvedl, že má za prokázané, že ze strany správce daně nedošlo k pochybení při doručování písemností a nedošlo tak při vyměřovacím řízení k porušení ustanovení § 47 zákona o správě daní a poplatků, když byly dodrženy lhůty pro vyměření a doměření daně. Provedením zajišťovacích a exekučních úkonů v roce 2006, resp. 2007 nedošlo rovněž ani k promlčení práva vymáhat daňové nedoplatky, když všechny předmětné nedoplatky byly splatné od října 2003 do července 2007, a úkony směřující k vybrání, zajištění nebo vymožení nedoplatky, na jejichž základě se promlčecí lhůta přerušila a počala běžet nová (šestiletá) po uplynutí kalendářního roku, ve kterém byl dlužník o tomto úkonu zpraven, tak byly dle názoru žalovaného učiněny včas.
- [56] Městský soud v Praze na základě žaloby, v rozsahu žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 s. ř. s.), přezkoumal napadené rozhodnutí, včetně řízení, které jeho vydání předcházelo. Při přezkoumání rozhodnutí soud vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.) a dospěl k závěru, že žaloba nebyla podána důvodně.
- [57] Soud nejprve k návrhům na doplnění dokazování uvádí, že v daném případě dospěl k závěru, že navrhovanými důkazy by nedošlo k žádnému potřebnému doplnění dokazování. Otázkou návrhu provedení znaleckého posudku se zabývalo i napadené rozhodnutí, výsledk navrhovaného svědka pana K. je vzhledem k tomu, že důkazní prostředky shromážděné správními orgány v průběhu

daňového řízení jsou dle názoru soudu dostatečné, není pro posouzení důvodnosti žaloby potřebný. Dále k namítané neúčinnosti doručení dodejky ze dne 11. 8. 2004 a ve spojitosti s tím předloženými fotografiemi a navrhovanému výslechu osob, které se účastnily dovolené společně se žalobcem, soud uvádí, že tato nová skutečnost byla namítána až v replice, tj. po lhůtě k podání žaloby. V této souvislosti soud předesílá, že doručení rozhodnutí, kterého se týkala dodejka ze dne 11. 8. 2004, bylo prokazováno i jiným způsobem, a to tak, že žalobce byl nejpozději dne 13. 6. 2007 seznámen s výší nedoplatku, kdy se dostavil ke správci daně, a dne 21. 6. 2007 podal v této souvislosti žádost o povolení splátkování. Tento postup tedy nasvědčuje tomu, že žalobce byl s rozhodnutím seznámen, a byl seznámen s tím, jaká je výše jeho daňového nedoplatku. Na této skutečnosti nemohou nic změnit ani žalobcem předložené fotografie ani výsledky jím navrhovaných osob ze zahraniční dovolené.

- [58] Podle ustanovení § 31 odst. 8 písm. a) zákona o správě daní a poplatků správce daně prokazuje doručení vlastních písemností daňovému subjektu. Podle ustanovení § 17 odst. 12 téhož zákona dokladem o doručení písemnosti příjemci je řádně vyplněná doručenka. Jsou-li o doručení pochybnosti anebo není-li doručenka, lze doručení prokázat jiným vhodným způsobem. Soud proto nejprve zkoumal, zda žalovaný dostal tomuto zákonnému požadavku a unesl své důkazní břemeno stran prokázání doručení.
- [59] Žalobce v žalobě činí sporným doručení těchto písemností:
1. rozhodnutí finančního ředitelství o zamítnutí jeho odvolání proti rozhodnutím uvedeným v exekučním příkazu pod položkou 001 – pořadí 1 až 6,
 2. rozhodnutí správce daně o zastavení odvolacích řízení proti rozhodnutím uvedeným v exekučním příkazu pod položkou 001 – pořadí 10 až 20,
 3. rozhodnutí správce daně uvedená v exekučním příkazu pod položkou 001 – pořadí 21 až 72,
 4. rozhodnutí správce daně uvedená v exekučním příkazu pod položkou 002 – pořadí 1 až 21,
 5. rozhodnutí správce daně uvedená v exekučním příkazu pod položkou 003 – pořadí 1 až 5,
 6. výzvy správce daně dle § 48 odst. 5 zákona o správě daní a poplatků k doplnění odvolání proti rozhodnutím uvedeným v exekučním příkazu pod položkou 001 – pořadí 10 až 20,
 7. další písemnosti z let 2004 a 2005, které mohly mít vliv na uplatňování žalobcových práv (např. výzvy k doplnění náležitostí, výzvy podle ustanovení § 43 a § 31 zákona o správě daní a poplatků).
- [60] Ad 1) Položka 001 – pořadí 1 exekučního příkazu obsahuje platební výměr na DPH za 2. čtvrtletí roku 2002 ze dne 29. 7. 2003, č.j. 168384/03/001911/8126. Rozhodnutí Finančního ředitelství pro hl. m. Prahu ze dne 4. 8. 2004, č.j. FŘ-1182/13/04, o odvolání proti tomuto platebnímu výměru bylo žalobci doručeno dne 11. 8. 2004.
- [61] Položka 001 – pořadí 2 exekučního příkazu obsahuje platební výměr na DPH za 3. čtvrtletí roku 2002 ze dne 29. 7. 2003, č.j. 168621/03/001911/8126. Rozhodnutí Finančního ředitelství pro hl. m. Prahu ze dne 23. 11. 2004, č.j. FŘ-5382/13/04, o odvolání proti tomuto platebnímu výměru bylo žalobci doručeno dne 26. 11. 2004.
- [62] Položka 001 – pořadí 3 exekučního příkazu obsahuje platební výměr na DPH za 4. čtvrtletí roku 2002 ze dne 29. 7. 2003, č.j. 168643/03/001911/8126. Rozhodnutí Finančního ředitelství pro hl. m. Prahu ze dne 23. 11. 2004, č.j. FŘ-5385/13/04, o odvolání proti tomuto platebnímu výměru žalobce obdržel dne 26. 11. 2004.
- [63] Položka 001 – pořadí 4 exekučního příkazu se týká platebního výměru na DPH za leden 2003 ze dne 26. 8. 2003, č.j. 184806/03/001911/8126. Rozhodnutí Finančního ředitelství pro hl. m. Prahu ze dne 4. 8. 2004, č.j. FŘ-1181/13/04, o odvolání proti tomuto platebnímu výměru žalobce obdržel dne 11. 8. 2004.

- [64] Položka 001 – pořadí 5 exekučního příkazu obsahuje platební výměr na DPH za únor 2003 ze dne 30. 10. 2003, č.j. 222869/03/001911/8126. Rozhodnutí Finančního ředitelství pro hl. m. Prahu ze dne 4. 8. 2004, č.j. FŘ-1628/13/04, o odvolání proti tomuto platebnímu výměru žalobce obdržel dne 11. 8. 2004.
- [65] Položka 001 – pořadí 6 exekučního příkazu obsahuje platební výměr na DPH za březen 2003 ze dne 30. 10. 2003, č.j. 222900/03/001911/8126. Rozhodnutí Finančního ředitelství pro hl. m. Prahu ze dne 4. 8. 2004, č.j. FŘ-1627/13/04, o odvolání proti tomuto platebnímu výměru žalobce obdržel dne 11. 8. 2004.
- [66] V napadeném rozhodnutí jsou údaje týkající se jednotlivých rozhodnutí správné, a to včetně dat jejich doručení, která odpovídají dodejkám založeným ve správním spise. Stejně tak nemůže být důvodem zrušení napadeného rozhodnutí skutečnost, že žalovaný označil data doručení rozhodnutí o odvolání proti platebním výměrům souhrnně, tedy 26. 11. 2004 a 11. 8. 2004. Předně je pro posouzení věci podstatné, že žalobce tato rozhodnutí obdržel, a nadto žalovaný rozdělil rozhodnutí o odvolání do dvou skupin dle data vydání (23. 11. 2004 a 4. 8. 2004) a rozhodnutí doručil ve stejném měsíci, v jakém byla vydána. Přitom je nemožné, aby rozhodnutí vydaná dne 23. 11. 2004 byla doručena dne 11. 8. 2004.
- [67] S ohledem na výše řečené není důvodná námitka, podle níž žalovaný v rozhodnutí zrušeném zdejším soudem v řízení sp. zn. 8 Ca 372/2008 označil za datum doručení rozhodnutí o odvolání proti platebnímu výměru pod položkou 001 pořadí 1 den 8. 9. 2003, nikoliv 11. 8. 2004. Jednak je zřejmé, že se jednalo o písařskou chybu, neboť dne 8. 9. 2003 správce daně doručil příslušný platební výměr, nikoliv rozhodnutí o odvolání proti němu, především však toto rozhodnutí žalovaný zahrnul do napadeného rozhodnutí omylem, neboť není obsaženo v exekučním příkazu, a nejedná se proto o exekuční titul, k jehož vymožení správce daně nařídil danou exekuci.
- [68] Pouze pro úplnost soud dodává, že doručení písemností nemůže být zpochybněno ani z toho důvodu, že na dodejce, kterou byly doručeny rozhodnutí o odvolání proti rozhodnutím pod položkou 001 – pořadí 3 až 5, není uvedeno „B. – C., a.s.“ Kromě chybějícího označení společnosti totiž dodejka obsahuje žalobcovo jméno a adresu N. P. 959/27, 110 00 P. 1 – S. m. Stejně tak není důvodná námitka, že dle žalobcova tvrzení žalovaný nedisponuje originálem dodejky s datem doručení 11. 8. 2004. Správní spis obsahuje kopii této dodejky u příslušných rozhodnutí (rozhodnutí o odvolání proti rozhodnutím pod položkou 001 – pořadí 1, 4 až 6) a soud o její pravosti, stejně jako o pravosti ostatních dodejek, neměl důvod pochybovat.
- [69] Ad 2) Položka 001 – pořadí 10 až 20 exekučního příkazu se týká platebních výměrů na DPH za zdaňovací období duben až prosinec 2003 a leden a únor 2004. Odvolací řízení o odvoláních proti platebním výměrům Finančního ředitelství pro hl. m. Prahu zastavilo dle ustanovení § 48 odst. 5 zákona o správě daní a poplatků. Rozhodnutí o zastavení řízení byla žalobci doručena dne 21. 12. 2004, viz dodejky založené ve správním spise.
- [70] Ad 3) Položka 001 – pořadí 21 až 72 exekučního příkazu obsahuje rozhodnutí, která byla dle dodejek založených ve spise doručena takto: rozhodnutí v pořadí 21 a 22 doručena dne 25. 11. 2004; rozhodnutí v pořadí 23 až 45 doručena dne 17. 2. 2005; rozhodnutí v pořadí 46 doručeno dne 10. 5. 2005; rozhodnutí v pořadí 47 až 72 doručena dne 20. 7. 2005.
- [71] Ad 4) Položka 002 – pořadí 1 až 21 exekučního příkazu se týká rozhodnutí, která byla dle napadeného rozhodnutí (viz str. 7) doručena dne 3. 3. 2006 veřejnou vyhláškou v souladu s ustanovením § 19 zákona o správě daní a poplatků. Tomuto postupu pak předcházelo doručení poštou, jak vyplývá z přiložené obálky, podle níž byla zásilka uložena na poště dne 23. 12. 2005 a následně vrácena zpět odesílateli.
- [72] Dle § 17 odst. 5 zákona o správě daní a poplatků (ve znění účinném do 30. 6. 2006, tedy ke dni doručení výše uvedených písemností) nebyl-li adresát písemnosti, která má být doručena do

vlastních rukou, zastížen, ačkoliv se v místě doručení zdržuje, uloží doručovatel písemnost v místně příslušné provozovně držitele poštovní licence nebo u obecního úřadu a příjemce o tom vhodným způsobem vyrozumí. Nevyzvedne-li si příjemce písemnost do patnácti dnů od uložení, považuje se poslední den této lhůty za den doručení, i když se příjemce o uložení nedozvěděl.

- [73] Dle obálky založené ve správním spise správce daně doručoval na adresu M. B., nar. X, B. c., a.s., N. P. 959/27, P. 1 – S. m., 110 00, P. 1, a to zcela v souladu se žádostí ze dne 31. 10. 2003, v níž žalobce žádal o doručování na tuto adresu. Vzhledem k tomu, že zásilka byla uložena na poště dne 23. 12. 2005, doručení fikcí nastalo dne 9. 1. 2006. V souladu s výše citovaným ustanovením je přitom nerozhodné, zda se žalobce o uložení dozvěděl, či nikoliv. Rovněž nelze klást správci daně k tíži, že následně doručoval veřejnou vyhláškou, byť tento úkon nebyl pro doručení daných písemností nezbytný. Ačkoliv žalovaný v napadeném rozhodnutí nepřesně označil jako datum doručení den 3. 3. 2006, tato skutečnost nemůže mít vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí, neboť bylo postaveno na jisto, že rozhodnutí byla doručena dne 9. 1. 2006. S ohledem na právě řečené pak soud neshledal důvodnou námitku zpochybňující doručování veřejnou vyhláškou (včetně tvrzení, že žalovaný ve vyjádření k žalobě v řízení sp. zn. 8 Ca 231/2009 uvedl jako datum uložení na poštu den 23. 11. 2005; předně se evidentně jedná o písarskou chybu a rovněž tvrzení žalovaného ve vyjádření k žalobě v rámci jiného soudního řízení nemůže způsobit nezákonnost napadeného rozhodnutí). Na uvedeném pak nemohou nic změnit ani údajné nepřesnosti, jichž se dle tvrzení žalobce dopustil žalovaný ve vyjádření k této žalobě, či skutečnost, že žalovaný výslovně neupřesnil, která rozhodnutí byla doručena fikcí dle ustanovení § 17 odst. 5 zákona o správě daní a poplatků.
- [74] Ad 5) Položka 003 – pořadí 1 až 5 exekučního příkazu se týká rozhodnutí, která byla doručena v tyto dny: platební výměr pořadí 1 dne 23. 8. 2005 (viz příložená dodejka); platební výměry pořadí 2 až 5 byly nejprve odeslány na adresu žalobce prostřednictvím poštovního doručovatele, uloženy na poště dne 23. 12. 2005 a po marném uplynutí lhůty odeslány zpět (viz kopie obálky). K doručení tedy došlo dne 9. 1. 2006 a až posléze (dne 3. 3. 2006) správce daně přikročil k doručení veřejnou vyhláškou.
- [75] Ad 6) Výzvy správce daně podle ustanovení § 48 odst. 5 zákona o správě daní a poplatků k doplnění odvolání proti rozhodnutím uvedeným v exekučním příkazu pod položkou 001 – pořadí 10 až 20, byly dle příložených dodejek doručeny dne 22. 11. 2004.
- [76] Ad 7) Žalobce rovněž namítá nedoručení některých písemností z let 2004 a 2005 a uvádí jejich příkladný výčet, aniž by tyto písemnosti specifikoval číslem jednacím a datem vydání. Soud se proto takto obecnou námitkou blíže nezabýval.
- [77] S ohledem na výše řečené soud shrnuje, že žalovaný prokázal doručení všech sporných písemností, a to odkazem na dodejky založené ve správním spise (případně na příloženou obálku, z níž je patrné, že písemnosti byly odeslány žalobci, uloženy na poště a po vypršení lhůty vráceny zpět). Rovněž není důvodná námitka, že žalovaný neuvedl, jakým způsobem byly písemnosti doručeny, neboť na str. 7 napadeného rozhodnutí stojí: *„všechny písemnosti byly odvolateli doručeny, a to prostřednictvím České pošty, s.p. nebo předány osobně v souladu s ust. § 17 ZSDP“*. U jednotlivých položek pak žalovaný uvedl, že žalobce dne 22. 2. 2006 a 7. 4. 2006 při osobním převzetí kopie rozhodnutí převzal i kopii dodejky, z čehož vyplývá, že správce daně písemnost doručil prostřednictvím provozovatele poštovních služeb. Osobní převzetí proběhlo pouze u platebních výměrů uvedených pod položkou 001 pořadí 10 až 20 (viz str. 5 napadeného rozhodnutí), kdy se žalobce dostavil fyzicky ke správci daně, převzal citované písemnosti a toto převzetí stvrdil svým podpisem. Uvedená skutečnost vyplývá ze správního spisu, který u příslušných platebních výměrů obsahuje připravenou obálku, jež však nebyla odeslána, a správce daně osobní převzetí zaznamenal na dodejce. Nelze proto souhlasit s žalobcem, že by použití spojky „nebo“ při určení způsobu doručení způsobilo nesrozumitelnost napadeného rozhodnutí, neboť z něj beze všech pochybností plyne, která rozhodnutí byla doručena poštou a která osobním převzetím.

- [78] Jako zcela nedůvodnou je pak třeba odmítnout žalobcovu domněnku, že žalovaný za doručení písemností považuje převzetí jejich kopií žalobcem dne 22. 2. 2006 a 7. 4. 2006. Tato skutečnost z napadeného rozhodnutí nevyplývá, neboť žalovaný pouze uvedl, že v tyto dny se žalobce prokazatelně seznámil s obsahem uvedených písemností. Vzhledem k tomu, že žalovaný s osobním převzetím kopií rozhodnutí nespojoval žádné právní účinky, soud se blíže nezabýval námitkou, že napadené rozhodnutí obsahuje mírné nepřesnosti ohledně osobního převzetí kopií rozhodnutí a příslušných dodejek. Daná skutečnost totiž nemůže způsobit nezákonnost napadeného rozhodnutí. Nadto rozhodnutí pod položkou 001 pořadí 47 až 72 byla doručována společně s písemností č.j. 174435/05/001911/8126, jejíž kopie včetně dodejky byla žalobci předána dne 7. 4. 2006, což žalobce stvrdil svým podpisem (viz předávací protokol připojený k výzvě správce daně k zaplacení správního poplatku ze dne 5. 4. 2006, č.j. 122006/06/001911/8126).
- [79] Vzhledem k tomu, že žalovaný prokázal doručení všech sporných písemností prostřednictvím dodejek založených ve správním spise, nelze souhlasit s námitkou zpochybňující výkaz nedoplatků č.j. 203669/05/001911/8126, neboť obsahuje výhradně pravomocná rozhodnutí správce daně, a jedná se proto o řádný exekuční titul.
- [80] S ohledem na výše řečené soud činí dílčí závěr, že žalovaný dostal své povinnosti dle ustanovení § 31 odst. 8 písm. a) zákona o správě daní a poplatků a své důkazní břemeno unesl, a to zcela v souladu s rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 11. 2007, č.j. 1 Afs 7/2007-169, podle něhož *„důkazní břemeno k prokázání doručení písemností do vlastních rukou nese dle § 31 odst. 8 písm. a) daňového řádu primárně správce daně. V souladu s § 17 odst. 12 daňového řádu však toto doručení prokazuje správce daně řádně vyplněnou doručenkou. (...) Aby vůbec vyvstala otázka, kdo dále ponese v otázce doručování důkazní břemeno, musí ve smyslu § 17 odst. 12 daňového řádu nejprve vyvstat důvodné pochybnosti o tom, zda příslušná písemnost, byť opatřená řádně vyplněnou doručenkou, byla do vlastních rukou adresáta doručena. Nejvyšší správní soud se proto plně ztotožňuje s krajským soudem v názoru, že ten, kdo hodlá doručení písemnosti zpochybnit, musí nejprve sám unést břemeno tvrzení, tedy musí předložit taková skutková tvrzení, která jsou skutečně způsobilá doručení zpochybnit, neboť vytvářejí věrohodnou verzi reality, podle níž předemtná zásilka doručena nebyla“* (pozn. soudu: daňovým řádem je v textu rozsudku Nejvyššího správního soudu myšlen zákon o správě daní a poplatků).
- [81] Žalobce v rámci daňového řízení uvedl, že poštu určenou do vlastních rukou za něj pravděpodobně přebíral někdo z pracovníků ostrahy společnosti B. – C., a.s. Přitom předložil čestná prohlášení tří pracovníků (Z. F., Z. K. a M. B.), kteří popsali přebírání doručovaných písemností shodným způsobem s výjimkou Z. F., který neuvedl, že by za žalobce něco podepisoval. Postup byl dle čestných prohlášení následující: Byl-li žalobce v kanceláři, po zavolání si přišel písemnost osobně převzít, když nebyl v kanceláři, doručovatelka vypsala výzvu a zanechala ji u svědka, který ji žalobci předal, pokud se dostavil během jeho služby do kanceláře, pokud se nedostavil, nezajímal se, zda ji předal jiný kolega, ale stávalo se, že při jeho další směně tam výzva ještě ležela. Po nějaké době doručovatelka i přes upozornění svědka, že by poštu měl přebírat žalobce osobně, nechala svědka přebírat veškerou žalobcovu poštu a instruovala ho k podpisu na její doklad i kontrolní útržek. Tuto poštu pak svědek položil na stolek mezi ostatní složky a dále ho nezajímal, kdo a zda vůbec převzatou poštu žalobci předal. Tento postup se pro Českou poštu, s.p. stal zcela automatický, ačkoliv svědek doručovatelku několikrát upozornil na nesprávnost postupu. Rovněž nedbala na upozornění, že žalobce si minule donesenou poštu ještě nevyzvedl. Když se žalobce v kanceláři delší dobu neukázal a pošta se nahromadila, dal ji někdo do krabice a o jejím dalším osudu již svědek nevěděl.
- [82] Žalobce se rovněž dovolával skutečnosti, že podpisy na dodejkách nepatří jemu, a jako důkaz předložil znalecký posudek, podle něhož dodejku ze dne 17. 2. 2005 podepsala osoba odlišná od žalobce.

- [83] Soud k uvedeným tvrzením předně uvádí, že jejich důvěryhodnost značně snižuje fakt, že žalobce byl s obsahem písemností seznámen nejpozději dne 22. 2. 2006 a 7. 4. 2006, kdy si od správce daně osobně převzal jejich fotokopie, včetně kopií dodejek. I kdyby tedy soud vycházel z nejzazšího data, kdy se žalobce mohl seznámit s obsahem rozhodnutí, obdržel žalobce tyto písemnosti téměř dva roky před vydáním exekučního příkazu a v tomto období nikdy nezpochybnul jejich doručení a pravost podpisů na dodejkách. Výjimku tvoří tři platební výměry uvedené v exekučním příkazu pod položkou 001 pořadí 21, 22 a 45, jejichž doručení žalobce popřel v souvislosti s odvoláním ze dne 24. 2. 2006 proti rozhodnutí o zřízení zástavního práva ze dne 30. 1. 2006, které se týkalo platebních výměrů označených v exekučním příkazu pod položkou 001 pořadí 1 až 72.
- [84] Soud si je vědom skutečnosti, že dle správního spisu žalobce obdržel fotokopie platebních výměrů pod položkou 001 pořadí 1 až 20 a 46 až 72 dne 7. 4. 2006, tedy více než měsíc po podání odvolání proti rozhodnutí o zřízení zástavního práva. Je však stěží uvěřitelné, že by žalobce v odvolání nenamítal, že zástavní právo je zřizováno s ohledem na platební výměry, o jejichž existenci žalobce neměl tušení. Žalobce přitom své odvolání nedoplnil po nahlédnutí do spisu dne 21. 3. 2006, ani po obdržení zbylých fotokopií dne 7. 4. 2006. Stejně účelovou soud shledává argumentaci, podle níž žalobce automaticky popřel doručení platebních výměrů označených v exekučním příkazu pod položkou 001 pořadí 23 až 44, které byly doručeny společně s platebním výměrem v pořadí 45. Soud nevidí jediný rozumný důvod, proč by žalobce v odvolání nenamítal, že obsah těchto rozhodnutí mu není znám.
- [85] Obdobně soud hodnotí žádost žalobce o povolení splátkování částky 2.770.463 Kč ze dne 15. 6. 2007, neboť žalobce sice projevil údiv nad výší nedoplatku, ovšem zároveň proti němu nic nenamítal a byl ochoten jej správci daně zaplatit ve splátkách. Argumentaci uvedenou v žalobě oslabuje také fakt, že žalobce se prokazatelně seznámil s většinou rozhodnutí dne 22. 2. 2006 a 7. 4. 2006, tedy více než rok před podáním žádosti o splátkování a výše nedoplatku pro něj z toho důvodu nemohla být překvapivá.
- [86] Soud uznává, že odvolání proti rozhodnutí o zřízení zástavního práva a žádost o splátkování nejsou přímým důkazem o řádném doručení sporných písemností, to však nemění nic na skutečnosti, že tímto způsobem jsou žalobcova tvrzení významně zpochybněna. Na tomto místě je rovněž vhodné upozornit, že zákonodárce v ustanovení § 51 odst. 3 daňového řádu výslovně stanovil, že není-li doručenska řádně vyplněna, lze doručení prokázat jiným způsobem, například tím, že je z postupu adresáta písemnosti zjevné, že mu bylo doručeno. Byť toto ustanovení neplatilo v době doručování sporných písemností, je zřejmé, že žalobcův postup při podání odvolání proti rozhodnutí o zřízení zástavního práva a žádosti o povolení splátkování je pro posouzení řádnosti doručování relevantní.
- [87] Ačkoliv tedy bylo žalobcovo tvrzení z větší části zpochybněno, soud dále posoudil důkazy, které žalovaný provedl za účelem prokázání doručení příslušných písemností. Jednalo se v první řadě o sdělení České pošty, s.p., která dne 21. 3. 2006 na základě výzvy k součinnosti uvedla, že dle dodávacích dokladů pošty Praha 1 žalobce převzal osobně zásilku dne 17. 2. 2005 a dne 25. 11. 2005 a převzetí stvrdil svým podpisem a číslem průkazu totožnosti (pozn. jedná se v obou případech o žalobcův starý občanský průkaz). Žalobce sice namítal, že pošta své sdělení ničím nedoložila, ovšem soud o jeho věrohodnosti neměl důvod pochybovat, neboť se jedná o nezávislou třetí osobu, která na výsledku sporu nemá jakýkoliv zájem. Nadto pošta dne 8. 10. 2008 doložila kopii doručovací karty ze dne 17. 2. 2005, která její dřívější sdělení potvrdila.
- [88] Ohledně data 17. 2. 2005 sice žalobce ve správním řízení předložil znalecký posudek, podle něhož se nejedná o pravý podpis žalobce, ovšem soud se ztotožňuje s žalovaným, že jeho průkaznost je snížena skutečností, že žalobce používá více než dva typy podpisů, z nichž vyšel znalecký posudek (v tomto smyslu nemůže být úspěšná námitka, že znalecký posudek vycházel mj. ze zkoušky písma žalobce z roku 2008). Ve správním spise jsou založeny písemnosti, které

prokazatelně podepsal žalobce, přičemž se tyto podpisy navzájem výrazně liší. Jedná se o doručky, jejichž pravost žalobce nenapadá (např. písemnost č.j. 201329/08/001911/8126, doručená dne 17. 6. 2008, písemnost č.j. 469901/11/001912109333, doručená dne 24. 10. 2011), dále přiznání k dani z přidané hodnoty, protokoly, při jejichž sepsání byl žalobce přítomen (např. odpověď na výzvu správce daně ze dne 7. 11. 2011, zaevidovaná pod č.j. 510042/11, nebo odpověď na výzvu správce daně ze dne 26. 6. 2012, zaevidovaná pod č.j. 367169/12), nebo odvolání proti exekučnímu příkazu. Odlišné podpisy žalobce používá i na svých soukromých písemnostech, např. na smlouvě o nájmu nebytových prostor ze dne 31. 6. 2007, smlouvě o dílo ze dne 1. 9. 2007, smlouvě o převodu vlastnictví bytové jednotky ze dne 29. 8. 2007, pojistné smlouvě ze dne 18. 10. 2007 atd.). V rámci skupiny tzv. „textových“ podpisů je rovněž patrné, že žalobcův podpis lze v některých případech spíše číst jako B., nikoliv B. (viz výše uvedenou smlouvu o dílo). Soud se tedy shoduje s žalovaným, že předložený znalecký posudek bez dalšího neprokazuje, že se nejedná o žalobcův podpis. Navíc soud připomíná, že je-li v průběhu správního řízení mezi účastníky určitá otázka sporná a správní orgán za účelem jejího vyhodnocení provádí důkaz znaleckým posudkem, který byl vypracován na objednávku některého z účastníků, pak by měl na tento posudek nahlížet s větší rezervou než na znalecký posudek vypracovaný znalcem, který je vůči účastníkům řízení nezávislý (rozsudek Krajského soudu v Praze ze dne 27. 11. 2014, č.j. 47 A 15/2012-152).

- [89] Datum 25. 11. 2005 soud považuje za zřejmou písařskou chybu, neboť v tento den správce daně žalobci žádnou písemnost nedoručoval a je zřejmé, že bylo myšleno datum 25. 11. 2004. Dotaz správce daně zněl na datum 25. 11. 2004 a je zcela nepravděpodobné, že by se pracovnice České pošty, s.p. zmýlila a hledala písemnost z roku 2005, neboť se mimo jiné orientovala podle uvedeného čísla jednacího, které je vždy jedinečné. Úřad městské části Praha 1 na výzvu správce daně sdělil, že nový občanský průkaz vystavil dne 2. 6. 2005, starý občanský průkaz byl v systému zrušen pro poškození a jeho platnost skončila dne 28. 6. 2005. Dne 25. 11. 2004 byl tedy žalobcův starý občanský průkaz stále v platnosti, a sdělení pošty proto nelze z tohoto důvodu zpochybnit. Je pravdou, že v doručovací kartě ze dne 23. 8. 2005, kterou pošta zaslala spolu se svým sdělením ze dne 8. 10. 2008, je uvedeno číslo starého občanského průkazu, i když ho žalobce již v této době odevzdal příslušnému úřadu; soud však zdůrazňuje, že je nepravděpodobné, že by si poštovní doručovatelka pamatovala číslo starého občanského průkazu či že by si toto číslo vyhledávala na starých doručovacích kartách, když dle svého vyjádření doručovala pro celou ulici N. P. (na 400 poštovních zásilek denně).
- [90] Soud se dále zabýval jednotlivými výsledky svědků. Svědek V. se k předloženým čestným prohlášením vyjádřil velmi neurčitě, na žádné z předložených doruček neidentifikoval svůj podpis a vypověděl, že za žalobce nic nepřebíral ani nepodepisoval a neměl k dispozici jeho občanský průkaz. Svědek F. rovněž potvrdil, že u sebe nikdy neměl žalobcův občanský průkaz a současně uvedl, že se nepodepisoval na doručky za žalobce. Zároveň dodal, že se stávalo, že našel při další směně jím převzatý ale doposud nedoručený doporučený dopis, což však odporuje jeho tvrzení, že by doporučený dopis nepřevzal a veškerou poštu ihned posílal na recepci. Svědek B. sice potvrdil správnost čestného prohlášení a vypověděl, že za žalobce poštu přebíral i podepisoval (doručenky i doručovací karty), ovšem zcela jasně popřel, že by měl žalobcův občanský průkaz či razítko společnosti B. – C., a.s. (dle výpovědi nikdo z ochranky společnosti). Rovněž opakovaně a určitě tvrdil (ačkoliv na žalobcovy otázky své tvrzení zmínil), že doporučené písemnosti přebíral na žádost žalobce, a nepotvrdil, že by ho doručovatelka instruovala k podpisu za žalobce. Pan K. se ke svědecké výpovědi nedostavil a toliko poslal email, v němž uvedl, že si na dané skutečnosti již nevzpomíná. Z toho důvodu nepotvrdil obsah svého čestného prohlášení. Zástupkyně žalobce JUDr. Viková na předvolání svědka dále netrvala.
- [91] Svědkyně L. Š. (doručovatelka sporných písemností) vyjádřila přesvědčení, že doručky a doručovací karty za žalobce nikdo nepodepisoval, a uvedla, že podpisy na doručkách nekontrolovala. Dále popsala správný způsob doručování, přičemž si byla vědoma, že za jeho

nedodržení by jí hrozil postih. V průběhu svědecké výpovědi uvedla, že doporučený dopis předala buď přímo žalobci, nebo jej někdo i s dodejkou a doručovací kartou odnesl do kanceláře a zpátky donesl podepsanou dodejku i kartu. Nicméně pravdivost textu čestného prohlášení i nadále odmítala (zejména to, že by ochranku instruovala k podpisu za žalobce).

- [92] S ohledem na výše řečené soud uvádí následující: k hodnocení uvedených důkazů přistupoval s vědomím, že žalobcovo tvrzení stran nedoručení sporných písemností bylo podstatně oslabeno jeho následným procesním postupem (zejména podáním odvolání proti rozhodnutí o zřízení zástavního práva a žádosti o povolení splátkování). Žalobce sice opatřil tři čestná prohlášení osob pracujících jako ochranka společnosti B. – C., a.s., ovšem tyto osoby při svědecké výpovědi neidentifikovaly svůj podpis na předložených dodejkách, svědek V. se k průběhu doručování vyjádřil velmi neurčitě a svědek K. se k výsledku nedostavil. Svědecká výpověď pana F. rovněž obsahuje vzájemné rozpory (svědek jednak uvedl, že za žalobce přebíral poštu určenou do vlastních rukou, a zároveň své tvrzení na jiném místě popřel).
- [93] Soud považuje za podstatné, že všichni svědci zcela určitě popřeli, že by měli u sebe žalobcův občanský průkaz a razítko společnosti (dle výpovědi pana B. nikdo z ochranky společnosti), což vylučuje, aby za žalobce podepisovali doručovací karty, na nichž je uvedeno číslo občanského průkazu i razítko společnosti. Soud přitom považuje za zcela nepravděpodobné, že by číslo občanského průkazu vyplnila předem sama poštovní doručovatelka, neboť vzhledem k počtu doručovaných zásilek je tento předpoklad nepravděpodobný a z provedeného dokazování nikterak nevyplývá. Svědci pracující coby ochranka nic takového neuvedli, paní Š. toto tvrzení jednoznačně popřela (rovněž si byla vědoma skutečnosti, že za nedodržení předepsaného postupu by jí hrozil postih) a dle sdělení pošty doručené dne 19. 7. 2013 si vedoucí směny nepamatovala, že by paní Š. chybovala ve způsobech doručování či že by její práce vykazovala jiné nedostatky. Že paní Š. nedisponovala razítkem společnosti je pak zcela evidentní. Výše uvedené skutečnosti tedy zpochybňují způsob doručování uvedený v protokolech o svědeckých výpovědích (zejména svědka Břene, potažmo však i dalších svědků), neboť žádný z nich neměl k dispozici žalobcův starý ani nový občanský průkaz a razítko společnosti. Paní Š. dále jednoznačně popřela, že by zásilky určené do vlastních rukou nechala podepsat jinou osobu, případně dokonce tyto osoby k podpisu instruovala; soud sice připouští, že tato svědkyně jakožto doručovatelka měla určitý zájem, aby pro ni výpověď vyzněla příznivě, ovšem její projev (silně emotivně laděný) nepůsobí připraveným či vykonstruovaným dojmem a soud o jeho pravdivosti neměl důvod pochybovat.
- [94] Je sice pravda, že dle své výpovědi paní Š. doporučené zásilky předala buď přímo žalobci, nebo je někdo i s dodejkou a doručovací kartou odnesl do kanceláře a zpátky donesl podepsanou dodejku i kartu; soud však její výpověď hodnotí v souvislosti s výpovědí svědka F., podle něhož byl žalobce se způsobem doručování obeznámen, a dále svědka B., který opakovaně tvrdil, že přebírání pošty probíhalo na výslovnou žalobcovu žádost (ačkoliv na žalobcovu otázku své tvrzení zmínil). Paní Š. rovněž vypověděla, že důvěřovala, že příslušné dodejky a doručovací karty podepisoval žalobce, a o její výpovědi soud neměl důvod pochybovat (viz výše). V tomto smyslu se pak jeví jako nepravděpodobné, že by osoby odlišné od žalobce disponovaly jeho občanským průkazem, jehož číslo by uvedly na doručovací karty, a podepsaly se za žalobce. Žalobce sice v replice argumentoval, že v prostorách společnosti B. – C., a.s. se prováděla povinná identifikace osob dle zákona o loteriích a jiných podobných hrách, soud však zdůrazňuje, že ustanovení § 36 tohoto zákona dopadá výhradně na návštěvníky kasina, nikoliv na žalobce, který byl v dané době v obchodním rejstříku zapsán jako jeho místopředseda.
- [95] Soud dále uvádí, že ověřil, že správní spis obsahuje veškeré podklady, z nichž žalovaný vyšel při vydání napadeného rozhodnutí. Obsah čestných prohlášení a znaleckého posudku je nadto totožný s jejich kopiemi, které žalobce předložil jako přílohy žaloby.

- [96] S ohledem na výše řečené se tedy soud ztotožnil se závěrem žalovaného, že „*ačkoliv se nepodařilo odstranit veškeré nesrovnalosti*“, správce daně prokázal, že žalobci sporné písemnosti byly doručeny. Vyšel zejména z žalobcova následného procesního postupu, přičemž způsob doručování předestřený žalobcem se neprokázal. Žalovaný rovněž v napadeném rozhodnutí specifikoval, že za tyto nesrovnalosti považuje uvedení čísla starého občanského průkazu na doručovací kartě ze dne 23. 8. 2005, ačkoliv žalobce v této době starý občanský průkaz již neměl u sebe. Rovněž z napadeného rozhodnutí vyplývá, že tuto nesrovnalost se nepodařilo vysvětlit s ohledem na časový odstup, neboť pošta již další doklady neměla k dispozici a paní Š. u společnosti již mnoho let nepracuje. Soud proto s ohledem na řečené neshledal napadeného rozhodnutí v této části nepřezkoumatelným, přičemž nepovažoval ani za nezbytné provést v řízení před soudem žalobcem navržené důkazy, neboť správní spis obsahoval dostatek podkladů pro vyřčené skutkové závěry.
- [97] Žalobce rovněž namítl porušení následujících procesního ustanovení: podle § 115 odst. 2 daňového řádu provádí-li odvolací orgán v rámci odvolacího řízení dokazování, seznámí před vydáním rozhodnutí o odvolání odvolatele se zjištěnými skutečnostmi a důkazy, které je prokazují, a umožní mu, aby se k nim ve stanovené lhůtě vyjádřil, popřípadě navrhl provedení dalších důkazních prostředků.
- [98] Soud uznává, že žalovaný v rámci doplnění dokazování nevydal písemnost, kterou by žalobce výslovně seznámil s provedenými důkazy, ovšem tato vada neměla dopad do žalobcových práv, a proto ani nemohla způsobit nezákonnost napadeného rozhodnutí. V tomto smyslu je třeba připomenout ustanovení § 76 odst. 1 písm. c) s. ř. s., podle něhož soud zruší napadené rozhodnutí pro vady řízení bez jednání rozsudkem pro podstatné porušení ustanovení o řízení před správním orgánem, mohlo-li mít za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé. Z citovaného ustanovení tedy vyplývá, že soud může žalobou napadené rozhodnutí zrušit pouze pro takovou vadu řízení, která měla za následek nezákonné rozhodnutí.
- [99] Žalovaný vyšel z důkazních prostředků shrnutých na str. 3 až 4 napadeného rozhodnutí, tedy z výslechů svědků, vyjádření Úřadu městské části Praha 1 a České pošty, s.p., čestných prohlášení a znaleckého posudku.
- [100] Soud k jednotlivým důkazním prostředkům dodává, že žalobce sám opatřil znalecký posudek, čestná prohlášení a byl přítomen výslechu svědků, který sám navrhl a během něhož využil možnosti klást svědkům otázky. V rámci svědecké výpovědi L. Š. byl žalobce seznámen se skutečností, že má správce daně ověřeno, že na jedné z doručovacích karet je uvedeno číslo občanského průkazu, který v té době již prokazatelně neměl, neboť svědkyně byla s touto skutečností konfrontována. Česká pošta, s.p. nebyla schopna vzhledem k časové prodlevě poskytnout konkrétní informace a žalovaný z jejího sdělení získal toliko údaj, že paní Š. byla bezproblémovým zaměstnancem. Ovšem i tato informace zazněla během svědecké výpovědi paní Š. Soud tedy shrnuje, že žalobce nebyl zkrácen na svých právech, neboť doplněné důkazní prostředky buď sám opatřil, nebo byl s jejich obsahem seznámen. Navíc v průběhu daňového řízení měl dostatek možností vznést své argumenty, čehož také náležitě využil, kdy také reagoval na jednotlivé provedené důkazy. Napadené rozhodnutí proto pro něj nemohlo být (jakkoli s ním nesouhlasí) překvapivé.
- [101] Na závěr soud dodává, že žalovaný dospěl k správnému závěru, že sporné písemnosti byly žalobci doručeny a nedošlo k prekluzi práva doměřit daň, a z toho důvodu není důvodná ani námitka, podle níž byly prekludovány platební výměry na daňové penále pod položkou č. 004 – pořadí 3 až 21, 22 až 24 a 25.
- [102] Ze všech shora uvedených důvodů soud žalobu jako nedůvodnou podle ustanovení § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

[103] Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s.ř.s., když žalobce ve věci úspěch neměl a žalovanému žádné prokazatelné náklady řízení nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 25. ledna 2018

JUDr. Ladislav Hejtmánek v. r.
předseda senátu